

11. Срочни сведения обезателно презъ всѣки 3 часа, начиная отъ 9 ч. сл. пл. днесъ; когато нѣма нѣщо особено, то може и усно по телефона, но всѣкога лично отъ самия началникъ“.

**Боятъ на 14 септем-
врий
Скици № № 43 и 44**

Презъ нощта срещу 14 врагътъ на два пжти се опита да атакува лѣвия флангъ на 3-а дружина. Първата атака, произведена въ 22 часа, бѣ отбита съ огънь и бомби. Въ 1 часа той поведе наново втора атака на скалитѣ въ участъка на 3-а дружина, отбранявани отъ 11-а рота. Командирътъ на дружината поиска помощъ. Командирътъ на полка изпрати 13-а рота, която насочи къмъ лѣвия флангъ на 11-а рота. Между това майоръ Спасовъ изпрати подъ командата на подпоручикъ Х. Жечевъ единъ взводъ отъ 10-а рота, който настъпи по дола скрито, приближи се до фланга и тила на врага, контъръ-атакува го и го отхвърли. 13-а рота се върна на своето мѣсто въ полкова поддръжка. Оценилъ важноста на канаритѣ, намиращи се на лѣвия флангъ на 3-а дружина, врагътъ искаше на всѣка цена да ги заеме. Не дълго време следъ втората атака той поведе трета атака срещу канаритѣ, като едновременно настъпи и по фронта срещу 4-а и 10-а роти и насочи срещу фланга на 11-а рота 2 роти откъмъ Плоската чука (южно отъ к. 2368) по дола. Командирътъ на полка изпрати 13-а рота въ помощъ на 3-а дружина, но, преди тя да пристигне на застрашения пунктъ, 11-а рота, подкрепена отъ единъ взводъ отъ 10-а рота, съ пушеченъ, картеченъ и бомбовъ огънь отблъсна атаката и 13-а рота се върна пакъ на мѣстото си.

На разсъмване врагътъ за четвърти пжтъ поведе атака на сжщитѣ канари, като изнесе напредъ картечници и автоматически пушки. Въ 6 часа неприятелската артилерия засипа съ миненъ и барабаненъ огънь ротитѣ на 3-а дружина. Нашитѣ храбреци отъ 11-а рота се държаха отлично. Съ голѣми загуби и последни усилия тѣ отбиваха стремителнитѣ атаки на врага. Редоветѣ на ротата бързо рѣдѣха и командирътъ ѝ подпоручикъ Недевъ поиска помощъ. Майоръ Спасовъ изпрати 2 взвода отъ 10-а рота подъ командата на подпоручикъ Х. Жечевъ съ заповѣдъ да контъръ-атакува врага. Взводоветѣ, водени отъ храбитѣ си началници подпоручикъ Жечевъ и старшия подофицеръ Китайковъ, рамо до рамо съ майоръ Спасовъ, подъ адския артилерийски огънь настѣпиха смѣло. Почна се ужасна артилерийска, минна, картечна и бомбова стрелба. Взводоветѣ отъ 11-а и 10-а роти понесоха голѣми загуби, но врагътъ за четвърти пжтъ бѣ отблъснатъ, като остави много убити и ранени. Цѣлиятъ връхъ бѣ залѣнъ съ желѣзо, той приличаше на кипещъ вулканъ. Противникътъ хвърляше и разнокалибрени тежки мини, които съ своитѣ страшни трѣсъци и разрушение оказваха силно морално влияние на нашитѣ войници. На много мѣста окопитѣ и ходоветѣ за съобщение бѣха сринати и изравнени съ земята. При всичко това, нашитѣ храбри войници, само съ своитѣ пушки въ ржка, осуетиха всички опити на врага да заеме канаритѣ. Тежки бѣха загубитѣ на 3-а дружина. Особено тежко бѣ положението на лѣвофланговата